

Updates: De val van Nederland: (on)afwendbaar?

Liberalisme en (Neo)Fysiocratie

Wat we nu gaan behandelen aangaande het (Neo)Fysiocratie, valt pas goed op zijn plek als we meewegen hoe Milton Machado het liberalisme kenschetst. Milton is een Braziliaan die ervoor zorgt dat mijn nieuwe boek, *What the World Can Learn from the Fall of the West*, in Brazilië onder de aandacht komt, en is dus een goed iemand om ons op te baseren. Hij stelt:

“Links draait om gecentraliseerde macht gebaseerd op collectivisme, en rechts draait om het scheppen van welvaart op basis van individuele vrijheid en privébezit.”

Dit is een hele duidelijke as waarbinnen het liberalisme makkelijk op de rechterflank te plaatsen is, precies tegenover het socialisme en communisme. Hier voegt Milton nog aan toe, zijn ervaringen met het medische systeem in Brazilië. Hij had een specifieke operatie nodig om spieren in zijn onderbuik te behandelen, en kreeg van zijn arts twee specialisten aangeboden.

De eerste specialist werkte voor een privékliniek. Hij zei dat alle operaties in één keer konden worden uitgevoerd, wat beter is voor het lichaam van de patient. Omdat de patient minder vaak hoeft te worden verdoofd, en gelijktijdig kan herstellen van alle operaties. De tweede specialist, echter, werkte via een collectieve verzekering. Die noemde het uitvoeren van alle operaties gelijktijdig "te risicovol" en wenste het opereren te compartimentaliseren.

Hieruit trok Milton de conclusie dat als je weet dat jouw werk een specifieke waarde vertegenwoordigt, en de staat intervineert in dat proces met allerlei bureaucratische maatregelen en collective regelingen, dat diegene dan omwegen moet vinden om de ware waarde van zijn werk te kunnen verzilveren. En dit levert inefficiëntie op die het totale lijden van patiënten vergroot.

Hiermee hebben we helder op het vizier wat we bedoelen wanneer we praten over vrij ondernemerschap, en hoe het liberalisme het idee uitdraagt dat vrijheid leidt tot het vergroten van welzijn.

Maar nu, de werkelijkheid – en dat is dat fysiocratie voor mensen de eindstand zal zijn van een door kunstmatige intelligentie (AI) gecontroleerde en/of gedomineerde economie. Het fysiocratie (in het Grieks “regering van de natuur”) is een economische theorie die in de 18e eeuw werd ontwikkeld door een voornamelijk Franse groep van economen die stelden dat de rijkdom van een natie voortkomt uit de voor landbouw

beschikbare grond. Om rijker te worden moest men óf meer land verwerven of de beschikbare grond opwaarderen via landontwikkeling. In het neofysiocratische blijft het kernidee dat het land, de natuur, de basis is van alle welvaart, maar hier verschuift het accent naar grondstoffen in een bredere zin.

Kunstmatige intelligentie zal namelijk steeds meer productieve processen automatiseren (industrie, diensten, logistiek). Bedrijven zullen deze ontwikkeling bespoedigen omdat dit hen personeelskosten uitspaart. Menselijke arbeid zal economisch minder noodzakelijk zijn en waarde verliezen. Natuurlijk kent de productiviteit nog steeds een harde grens, omdat fysieke hulpbronnen nu eenmaal beperkt voorradig aanwezig zijn. Denk aan de bodem, de grondstoffen, energie en het land.

Zelfs als er efficiëntere energiebronnen beschikbaar komen, dan nóg zijn er grenzen aan wat de bekabeling aankan. En deze ongelijke toegang tot energie, zal weer andere vormen van economische ongelijkheid uitvergrooten. In feite is dit nu al merkbaar: wie dichter woont bij het punt waar het internet de stad binnenkomt, heeft een minuscuul voordeel qua internetsnelheid. Dit zijn geen snelheden waar het menselijk brein betekenisvol wat mee kan, maar voor intelligente machines maakt dit wel degelijk verschil in het voltrekken van hun algoritmes die in theorie gelijktijdig, maar in de praktijk niet gelijktijdig, op elkaar inwerken. Dergelijke ongelijkheden die liggen verankerd in geografie, zullen een steeds grotere rol spelen naarmate economische processen meer gedomineerd worden door kunstmatige intelligentie.

Dus net als bij de fysiocraten blijkt de 'ware waarde' weer in de natuur te liggen – maar dan niet omdat mensen het bewerken, maar juist omdat AI *alles behalve* de natuur kan reproduceren. We krijgen dus een economische eindstand waarin menselijke arbeid misschien alleen nog als luxeproduct relevant is, en waar toegang tot natuurlijke bronnen weer het enige schaarse (en dus waardevolle) goed is.

Nu, klassiek liberalisme veronderstelt dat vrijheid ontstaat door afwezigheid van dwang en maximalisering van individuele keuzevrijheid. Maar in een AI-gedomineerde economie – waarin menselijke arbeid grotendeels overbodig wordt – botsen liberale uitgangspunten op hun grenzen. Wie beheert immers de toegang tot de natuurlijke hulpbronnen – en op basis van welke legitimiteit? Het argument: "Als je maar hard genoeg werkt, dan verdien je een stuk van de welvaart", gaat dan niet zonder meer op.

Nóg breder gedacht kunnen we zelfs vaststellen dat liberalisme tekortschiet in het omgaan met de structurele verschuiving die AI veroorzaakt. Vrijheid kan niet enkel gedefinieerd worden als 'niet gehinderd worden' – zeker niet als de feitelijke toegang tot middelen steeds asymmetrischer wordt (zoals hierboven ook uitgelegd met de voorbeelden waarin geografische locaties de kracht van algoritmes beïnvloeden).

Uitsnede mijn theorie over liberalisme 1

Verworvenheden van liberalisme

Wat ik problematisch vind aan theorieën die we behandelden aan het begin van dit essay, is dat het woord "liberaal", als bijvoeglijk naamwoord, min of meer als scheldwoord wordt gebruikt. Daarbij is de vraag wat er dan moet gelden als alternatief. Socialisme? Meer lastendruk, minder ontplooiingskansen voor het individu. Meebetalen aan beleid dat blanke heteroseksuele mannen demoniseert. Conservatisme? Wat betekent dat eigenlijk nog? Je verbindt jezelf aan het behoud van instituties die blanke heteroseksuele mannen haten. In de bibliotheken hangen regenboogvlaggen en posters over 'lentekriebels'; de kerken stonden in de coronatijd vooraan om QR-codes te controleren. Over universiteiten hoeven we al helemáál niet te beginnen.[1]

De instellingen van de Westerse wereld zijn inmiddels zó uitgehold dat er eigenlijk niets meer is om te conserveren – de zogenaamde 'conservatieven' zijn vandaag zoals de homoseksuelen in de romans van Proust: met vluchtige blikken proberen ze af te tasten of een ander ook bedenkingen heeft bij de cultuurmarxistische wereld van vandaag. Maar sociaal-maatschappelijke status en hypotheek gaan altijd voor – vandaar dat ze altijd zo laf en terughoudend zijn. Met de 'conservatieven' van vandaag is geen strijd te winnen – met zulke vrienden heb je geen vijanden nodig.[2]

Wie 'liberaal' dus als scheldwoord gebruikt, ziet ten eerste over het hoofd dat de alternatieven kut zijn, maar miskent ten tweede de verworvenheden van het liberalisme. Zoals dat je een eigen bedrijf kunt starten zonder toestemming van een gilde. Of dat je kunt verhuizen zonder toestemming van een landheer.

Er is te zeggen dat liberalen mensen hebben uitgebuit in de Industriële Revolutie – maar wat valt er dan te zeggen over wat daaraan voorafging? Feodale baronnen, absolute vorsten, de Inquisitie, imperiale slavenhandel, enzovoorts. Die periode steekt er, wat de vrije ontplooiing van het individu betreft, niet beter bij af. Het kindernetje Van Houten, dat in 1874 kinderarbeid aan banden legde, is bijvoorbeeld ingevoerd door een liberaal.

Bovendien, de huidige Westerse wereld – en dit sluit aan bij het punt over conservatisme – is dichtgeregeld via collectieve voorzieningen. Je kunt geen opmerking meer maken, laat staan iets schrijven op sociale media, of je zult ermee om de oren worden geslagen in een gesprek met je chef. In zo'n type maatschappij is het juist goed om een groep betrekkelijk ongebonden mensen te hebben, die dus *iets* van hun vrijheid van denken behouden omdat ze zich onttrekken aan deze collectieve structuren. Dit zijn de laatste

mensen die het zaad en de vonk van het vrije Westen nog kunnen verspreiden: de rest is gevangen. Fysiek, economisch en mentaal.

Dit laatste punt is tevens het onverantwoordelijke van kinderen hebben: je ketent jezelf dan vast aan ogenschijnlijke zekerheden – “want ik ben verantwoordelijk voor mijn kinderen”. Vervolgens ga je samen met de zinkende Titanic ten onder en kun je de essentie van het Westen dus niet in een andere context voortzetten. Er blijft niets over van hun authenticiteit en autonomie, omdat ze letterlijk vast zitten. De liberale wendbaarheid is dus iets dat we niet enkel negatief moeten waarderen! Wie binnen het huidige systeem blijft, zal in West-Europa steeds meer van zichzelf vervreemden en verandert in een vervalsing van zichzelf. Met de nomadische aanpak kan op lange termijn meer waarde uit het leven worden gehaald.

Technologische omstandigheden

Neem het feit dat een vrouw nu in staat is om wat losser om te gaan met haar partners en wat meer te experimenteren qua welke relatievorm het beste bij haar past – dit is een direct gevolg van de pil. De omstandigheid dat het makkelijker is om nieuwe mensen aan te trekken en weer af te stoten, wordt veroorzaakt door de grotere mobiliteit qua beschikbare vervoersmiddelen, sociale media, mobiele telefoons en dating apps. Het sociale weefsel is in die zin veranderd door nieuwe technologieën, dat het aangaan van menselijke verbanden niet meer organisch ligt ingebed binnen een bestaande gemeenschap. Toch is het deze lossigheid, die mensen in de praktijk tegenstaat wanneer ze uitvaren tegen ‘hét liberalisme’.

Ik denk dus niet dat al deze kritieken terug te voeren zijn op één oer-ideologie, in de vorm van wat moderne liberale denkers, maar dat het leven anders georganiseerd is geraakt door de invoer van nieuwe technologieën. Sterker nog: ik denk dat de liberalen die vrijheden bevochten om binnen hun eigen gemeenschappen autonoom te kunnen zijn, los van de staat en los van een feodale baron. Ze wilden de primaire hechtingen die voor hen belangrijk waren, beschermen tegen externe dwingelandij. Dit zien we bijvoorbeeld sterk terug in de manier waarop Thorbecke in 1848 de Nederlandse grondwet herzag.

Dus: het liberalisme ging erom om hechtingen te kunnen aangaan met de mensen waar we op natuurlijke en organische wijze om geven, en die hechtingen te kunnen verdedigen tegen intrusies door de staat. Door de opkomst van radiografische communicatie en dergelijke ontwikkelingen, worden deze vrijheden in de praktijk steeds vaker uitgeoefend in een atomistisch vacuüm. Mijns inziens slaat het echter de plank mis door dat te categoriseren als een grote ontsporende operatie door liberale denkers.

[1] <https://denieuwezui.nl/hoezo-conservatisme/> (30/1/2026).

[2]

<https://nos.nl/regio/gelderland/artikel/720369-radboud-weigert-lezing-paul-cliteur-bij-studentenvereniging-om-veiligheidsredenen> (30/1/2026).

De val van Nederland: update 3

DerdeWereldoorlog

De militair zette uiteen dat Defensie momenteel “aan het rampen is wat ze kunnen rampen” – dit wil zeggen: ze proberen op te bouwen, uit te breiden, hun arsenaal en mobilisatiekracht te vergroten, waarbij ze de maximale rekbaarheid opzoeken van de middelen die ter beschikking staan. De militair meent dat dit echter *onvoldoende zal zijn* om enige relevante rol te spelen in een werkelijke militaire confrontatie met Rusland, of – in bredere zin – een militair conflict in Oost-Europa.

De onderliggendereden is volgens hem dat “jihadistische netwerken in Europa, betergeorganiseerd zijn dan ooit”, en ook daadwerkelijk de capaciteit hebben om essentiële delen van de infrastructuur te blokkeren. Een militaire confrontatie zal dus betekenen, dat deze vitale delen niet meer goed kunnen worden beschermd, omdat Nederland nu eenmaal een dichtbevolkt gebied is met vele essentiële strategische punten (havens, luchthavens, dijken, datacentra, enzovoorts). Een grootschalig militair conflict zou de capaciteit van Defensie eenvoudigweg overvragen.

Als we dit nog wat dieper benaderen, zien we tevens dat extreemlinks, universitair georganiseerd maar ook qua slagkracht vertegenwoordigt op straat, de handen ineenslaat, althans qua ideologische sympathieën, met aanhangers van de letterlijke islam – lees: jihadisten. De strijd van de Palestijnen fungeert wat dit betreft als *rallying call*, wat bij deze groepen zorgt voor een vorm van verbindende solidariteit.

Tel hierbij opdat een vertegenwoordiger van Israël onlangs in een WEF-overleg uiteenzette dat er “onder oude Europeanen een vorm van antisemitische xenofobie ontstaat die het gevolg is van het niet kunnen omgaan met immigratie.”^[1] Rabbi Goldschmidt benadrukte hierbij dat moslims – die benoemde hij als “nieuwe Europeanen” – er een belang bij hebben om samen op te trekken met Europese joden tegen “extreemrechts” (lees: conservatieven en nationalistes). Moslims en joden moeten volgens hem de handen ineenslaan om samen op te trekken tegen antisemitisme en islamofobie en het anti-immigratie sentiment in Europa om te buigen.

Wat zich optekent uit al deze feiten is dat niemand, helemaal niemand Europa komt helpen – zelfs niet de Israëliërs, waarvan je nog zou vermoeden dat er een gedeeld belang is in het bestrijden van islamitisch jihadisme. En nu de VS zich met zijn recente inval in Venezuela heeft losgezongen van internationaal denken over recht (hoewel dat met de inval in Irak al enigszins het geval was – om nog maar niet te spreken over Groenland) – staan de Europeanen er echt absoluut helemaal alleen voor op het wereldtoneel. En er zijn geen adequate middelen voor handen om de interne gezwellen te bestrijden, laat staan de externe bedreigingen het hoofd te bieden.

Nu zeiden vaste donateurs, echt trouwe Dr. Sid-discipelen: “Maar zo kun je dit alles niet brengen! Je moet ten minste wat positieve punten noemen. Je moet mensen enige hoop geven.” Alleen wat wil zo iemand nu van mij? Dat ik maar in geschrift ga liegen? Ik kan toch niet buiten mijn eigen analyses redeneren? Hooguit moet je dan een soort Walter Benjaminiaans messianisme gaan aanhangen – hierover heb ik al eerder gepubliceerd.^[2] Dus een soort messianistische “sprong vanuit de zijlijn van de tijd” – die alle mechanische en onvermijdelijk in gang gezette processen doorklieft vanuit eenmagisch-theologische kracht. Zo’n geloof klinkt als coping, wanhoop, irrationeel.

Dus, al deezaken meegewogen, concludeerde de militair, dat “de enige oplossing is om Rusland te betrekken bij de NAVO”. Hij stelde dat “dit al decennia geleden had moeten gebeuren”.

Nu heeft Trump onlangs een meer puntenplan gepubliceerd waarin hij inderdaad expliciet stelde een meer duurzame en constructieve relatie met Rusland te willen aangaan.^[3] Tegelijk was het de VS die samen met Oekraïne Nordstream heeft gesaboteerd, omdat de VS niet wenst dat Europa een meer duurzame relatie zou aangaan met Rusland.^[4] Ook dit onderstreept wederom dat Europa echt totaal alleen staat en nu een speelbal is van andere machten.

Vooralsnog zijner helaas geen tekenen dat Poetin enig vredesvoorstel gecommitteerd zal aannemen. Al is de onderliggende gedachtegang interessant – dat Trump poogt om Rusland los te weken uit de Chinese invloedsfeer en meer richting het Westen te trekken. Als Poetin doet wat in het belang van Rusland is, dan zal men waarschijnlijk van twee walletjes eten. Daarmee zou een Derde Wereldoorlog op korte termijn worden afgewend.

Het is in ieder geval niet evident dat de oorlog tegen Oekraïne in het belang van Rusland is, gezien de vergrijzende staat ontzettend veel mannen in de productieve leeftijd verliest, internationaal krediet verspeelt, zijn militaire kunnen (en het gebrek daaraan) blootgeeft en zich geopolitiek afhankelijk maakt van China. Deze oorlog komt voort uit de megalomanie van één leider, in zijn eigen staat zo goed als almachtig, die van niemand tegenspraak accepteert, zelfs niet van Trump. Hiermee is een einde aan dit conflict dus

niet in zicht. Europa zal in deze ontwikkeling hoe dan ook een nog verder ondergeschoven kindje worden.

Onderwijs

Zou Nederland daadwerkelijk een andere weg willen inslaan dan dit pad naar verdere slijtage en ondergang, dan zou er morgen, liefst vandaag, een totaal andere vorm van onderwijs moeten worden ingevoerd. Een vorm van industrieel en militaristisch onderwijs, waarin leerlingen gedrilled worden om te presteren. In een land als Paraguay zie je direct het belang hiervan. Ik met mijn Havo techniek entekenen, moet een lokale vakman uitleggen – die dat dus beroepsmatig dagelijks doet – hoe je waterpas een stopcontact installeert. Of wat de hoogte van een drempel moet zijn om een deur met een deurmat compatibel te maken. Degelijk onderwijs geeft zo'n enorme voorsprong in het leven qua efficiëntie van de bevolking.

In Nederland is het onderwijs een totaal andere kant opgestuurd, richting 'invoeling' en 'empathie' om te dealen met de fall-out van de multiculturele samenleving. Het gaat over klimaatalarmisme, lentekriebels en de steeds verder uitbreidende hoeveelheid 'genders'. Geschiedenis is politiek en 'onderwijst' ons hoe Marokkanen Zeeland hebben bevrijd tijdens de Tweede Wereldoorlog. Allemaal randzaken worden in het centrum gesteld, om maar niet te vergeten: *slavernij*. Ondertussen levert China jaarlijks honderdduizenden universitair geschoolde engineers op.

Wie deze scheefgroei, en de uitwerking van deze scheefgroei op de geopolitieke verhoudingen, tracht te agenderen op enig maatschappelijk platform, wordt om te beginnen niet uitgenodigd of anders weggeschamed en bruut onderbroken door een clouneske BN'er die één of ander onbeduidend hitsingletje komt pitchen.

Het onderwijs zou gebaseerd moeten zijn op rekenen, taal, geschiedenis, technische vaardigheden en feitenkennis. Leer maar eens om vanaf scratch een radiografisch bestuurbare auto in elkaar te zetten. In plaats van de grote hoeveelheid zinloze schrijfofdracht die steeds zinlozer worden in het peilen van het niveau van de studenten, omdat AI dit toch voor hen doet.

En als er nu weerstand komt tegen wat hier staat over het "drillen" van leerlingen en het "industrieel militaristische" grondplan hiervan – met onze vergrijzende bevolking is het noodzakelijk om zwaar boven het gewicht te gaan slaan met de jonge mensen die we hebben. Alle reserves aan productiviteit en creativiteit, moeten binnen deze jonge mensen geactiveerd gaan worden. Nederland is echter ingericht op het tegengestelde doel: het cushionen van deze mensen – God verhoedde dat iemand een verkeerde gender-pronoun gebruikt! Of dat iemand op een andere wijze wordt aangesproken dan diens voorgenomen furry-identiteit.

We weten allemaal: deze ideologische stroming kan niet worden omgeschakeld, omdat de elite dan haar hobby's zou moeten loslaten. Waaronder klimaat, institutioneel racisme, de regenboogvlag, het iftarren en inrichten van gebedsruimtes, enzovoorts. Het selectiemechanisme waarmee elites worden geworven en gegroomd, ligt diep verklonken in die specifieke hobby's is verklonken.

Hier komt nog bij dat de bevolking krimpt, waardoor er dus steeds minder ruimte en draagkracht is voor elite-posities, waardoor die paar elite-posities die overblijven, met des te meer ideologische hardvochtigheid worden afgebakend en verdedigd. Dit gebrek aan sociaal-maatschappelijke stijgingskansen, nodig niet bepaald uit om je beste beentje voor te zetten. Zéker niet waar het aankomt op het dienen onderen elite, die jou als blanke heteroseksuele man, voornamelijk demoniseert.

Het 4Chan& Nick Fuentes fenomeen

Op dit punt aangekomen moeten we wat zeggen over het afhaken van mannen in de bredere zin. In die zin dat zij zichzelf minder actief inzetten op de arbeidsmarkt dan alle voorgaande generaties sinds de Eerste Wereldoorlog. Dit wordt door heel veel linkse vrouwen natuurlijk verbonden aan allerlei klachten over 'onveilige' en 'vrouwonvriendelijke' situaties. Waarbij het (hoe voorspelbaar) uiteraard *niet* gaat over asielzoekers, maar altijd over rechtse, Nick Fuentes-achtige mannen.

Dus om dat debat even samen te vatten zonder al die deugtieten met hun staatsgesubsidieerde klaagcolumns te hoeven aflopen, wegen we hun commentaren even samen. Sowieso is het *onnodig* om die deugtieten te behandelen als individuen – het zijn immers representanten van een specifieke maatschappelijke klasse. Namelijk van het grachtengordeldier dat bestaat op het snijvlak van universitaire baantjes ende linkse mainstream media. Hun commentaar komt erop neer dat vrouwen, ondanksdecennia aan Dolle Mina en #MeToo, nog steeds niet veilig zijn in de publieke ruimte, dat mannen zich nog steeds als creeps gedragen. En dat mannen tegelijk niet "hoffelijk" meer zijn – dat wil zeggen: dat mannen niet meer standaard de kolen uit het vuur halen voor vrouwen, gezien ze er geen enkele status voor terugkrijgen en eerder als maatschappelijk voetveegje worden behandeld.

Als je het 4chanfenomeen – dat behelst tevens de populariteit van Nick Fuentes en Andrew Tate – écht wil doorgronden, ga je uitkomen op een analyse over het sociale atomisme, gebrek aan sociale stijgingskansen, gebrek aan sociale samenhang – kortom thema's die véél te diep reiken voor de huidige elites om zinvol wat mee te kunnen aanvangen. Zou je proberen om dit inzichtelijk te maken voor die deugtieten, is het alsof je de kleuren van de regenboot uitlegt aan een vleermuis. Zij zijn te diep verankerd in de inrichting van de huidige economie en het maatschappelijke bestaan.

Als we Nick Fuentes en Andrew Tate de wind uit de zeilen zouden willen halen, zouden vrouwen om te beginnen meer bereid moeten zijn om te downdaten, zodat meer mannen weererkenning krijgen als stabiele provider en kostwinner. De vrouw die is gekneet door postmoderne 'Girl Power' narratieven van Netflix en hun progressieve Human Resource Managers, zal dit nóóit aanvaarden. Mannen willen niet alleen gezien worden: ze willen zich ook nuttig voelen. Ze hebben behoefte aan erkenning en hechtingsvol worden opgenomen binnen een groep. Dat kan de gefeminiseerde, geatomiseerde samenleving niet bieden. Vrouwen willen niet downdaten, maar het onderwijs is gefeminiseerd – wat vrouwen verder bevordert – en doordrenkt van politiek-correcte spraakcodes. De kloof tussen mannen en vrouwen zal slechts dieper worden.

Dit alles is de hoofdzakelijke verklaring van zowel de moslimorthodoxie als de radicalisering van anonieme mannen op het internet. Door de gevestigde orde zal dit nimmer nooit op de juiste wijze gediagnostiseerd worden – laat staan opgelost. Er zal dus nog veel 'creatieve destructie' aan te pas komen om ook maar 1 centimeter op deze dossiers te bewegen.

De linksheid van vrouwen in het Westen – zeker van hoogopgeleide vrouwen – loopt intussen de spuigaten uit. Met als archetypisch voorbeeld Nadia Bouras, die namens alle vrouwen beweert dat vrouwen "collectief walgen van Wierd Duk."^[5] Die linksheid van vrouwen verdiept zich tot en voorbij het punt dat er geen normale relatie, en geen relatie überhaupt, meer mee aan te knopen is. Zeker ook gezien mannen juist rechtser worden. Probleem is echter dat de mannen de sectoren vertegenwoordigen die de welvaart direct produceren, terwijl de vrouwen (gemiddeld genomen) de symbool-analist beroepen uitoefenen, die de welvaart vervolgens belasten en nivelleren. Gevolg: nog meer mannen willen dit systeem uit – nog minder stabiele relaties, nog minder welvaartsproductie, nog minder kinderaanwas – wat de val van het Westen verder versterkt.

Ondertussen is dit thema zelfs onder rechtse mannen taboe, véél meer nog dan bijvoorbeeld cultuurveranderingen of zelfs de ontwikkeling van het gemiddelde IQ onder invloed van massa-immigratie. Waarschijnlijk omdat ook deze rechtse mannen bang zijn voor de 'vrouw des huizes'. Intussen heeft de islam nauwelijks last van dit probleem: vanuit hun ideologie worden vrouwen strakker aangelijnd, wat hen een stabiele demografie oplevert. Islam heeft het probleem weten op te lossen van hoe urbane omgevingen een destabiliserend effect hebben op de bevolkingsaanwas. Met iedere generatie zal de invloed van de islam toenemen, terwijl die van Westerlingen verzwakt.

[1] https://www.youtube.com/watch?v=VB1UH_E-xEI (23/1/2026)

[2]

<https://doorbraak.be/walter-benjamin-leert-ons-hopen-tegen-beter-weten-in/?dbcode=e7207192576&u=30217294> (23/1/2026)

[3]

<https://news.sky.com/story/trumps-28-point-ukraine-peace-plan-in-full-including-land-kyiv-must-hand-to-russia-and-when-elections-must-be-held-13473491> (23/1/2026)

[4] Zie:

<https://www.theguardian.com/world/article/2024/aug/15/ukrainian-team-blew-up-nord-stream-pipeline-claims-report> en:

<https://www.theguardian.com/business/2023/jun/06/biden-knew-of-plan-to-attack-nord-stream-three-months-before-explosion> (22/1/2026).

[5]

<https://www.dagelijksestandaard.nl/media/linkse-haatcampagne-gaat-door-nadia-bouras-viert-weglopen-van-wierd-duk-en-roept-dat-vrouwen-van-hem-walgen> (23/1/2026)

De val van Nederland: update 2

Dus – wie serieus een koerswijziging overweegt door middel van een interventie, kan dit alléén doen door *All-in* te gaan, en dát kan slechts wanneer diegene mensen om zich heen heeft, waarvan diegene weet dat zij bereid zijn om kogels te koppen. En om desnoods jaren lang in de bak te verdwijnen. Probeer er maar eens tien bij elkaar te vinden – wellicht zullen daar al minstens twee infiltranten tussen zitten.

De inlichtingendiensten proberen met man en macht die samenballing van opstandige elementen te voorkomen, om die eventuele opstand tegen het systeem, te snel af te zijn. Maar het is precies zoals met het bordspel Atlantis. Elke beurt moet je een tegeltje weghalen en op het laatst zijn er geen tegeltjes meer en zijn we allemaal drenkelingen.

De les uit deze vergelijking is dat dus ook voor deze elite – die zoveel resources besteedt aan het onderdrukken van opstandige gedachten – zelfs als ze winnen is het uiteindelijk een pyrrusoverwinning. Want ook zij houden geen werkbaar land over en geenwerkbare cultuur. Ook zij zullen afstand moeten nemen van die *high trustsamenleving*.^[1] Dat hoge vertrouwen dat ze dus met hun eigen immigratiebeleid en hun eigen economische beleid, ondermijnen.

Infrastructuur

Hierop zei de militair dat “de enige manier om de samenleving weer opnieuw op te bouwen, is om een verandering teweeg te brengen”. Hij hoopte dat de analyse over de ongecoördineerde opstand, niet zou kloppen. Omdat de schade van die vorm van opstand “onherstelbaar” zou zijn. Alleen al de staat van de infrastructuur zou zo’n 60 jaar terug in de tijd gaan.

Mijn reactie hierop is dat men zich de vraag moet stellen, voor wie die infrastructuur nog functionerend is, en in wiens handen die zal vallen. Leuk dus, dat iemand een bijzonder goed functionerende infrastructuur wil overdragen aan een groep moslims, voor wie het hét hoogtepunt is van kennis en inzicht wanneer iemand de Koran uit het hoofd kent.

Nog los van het grondstoffendilemma, waarbij de EU het zichzelf, op grotere schaal, op geopolitiekvlak bijzonder moeilijk heeft gemaakt om nog duurzaam aan die grondstoffen te kunnen komen. We komen weer op de high filtration systems en de small modular reactors – succes om dat in stand te houden met het huidige niveau van onderwijs, waarbij minstens één vijfde van de leerlingen functioneel analfabeet is.[2] Met kinderen die de wereld alleen nog via Ipads en via TikTok interpreteren –succes!

Ik denk dat het er dus eerder op aankomt: Nederland was een gezellig kikkerlandje met een *hightrust* cultuur. Een punctuele maatschappij met een goed arbeidsethos. En door wie is dat uit handen gespeeld? Door de cultuurmarxisten en hun anti-*Herrschaft* denken. Verdiep jezelf maar in de Frankfurter Schule – dan vallen de puzzelstukken op hun plek.[3]

Dat efficiënte kikkerlandje wat Nederlanders hadden is dus *willens en wetens* verkwanseld. Hierom wil ik helemaal niet dat die mensen, die daarvoor verantwoordelijk zijn, die dit actief hebben bevorderd dan wel passief-berustend hebben laten gebeuren, een degelijke infrastructuur gaan hebben. Laten we hopen dat zij echt een kutleven gaan krijgen!

Het hoogst haalbare is nu om de mensen die het aan de Nederlanders hebben ontnomen om nog een leuk landje te hebben, te straffen en verantwoordelijk te stellen. In de vergelijking met het bordspel: we spelen op een *death clock* – we weten dat we gaan verliezen en dus is ons speldoel nu om onze tegenstander nog zoveel mogelijk te trollen en zo min mogelijk plezier te laten hebben van zijn of haar overwinning. Het berokkenen van *schade*, is het spel waar we nu inzitten. In mijn boek *Realistisch Allochtoon* (2025) werd dit in interviews benoemd als “schoppen tot er wat loskomt”.

Verder meldde ik de militair dat de classificatie “zestig jaar terug in de tijd” een optimistische inschatting is. Want waar teren de meest succesvolle moslimlanden op? Goedkope Aziatische arbeid en Westerse innovatie – hiermee houden ze hun imperium

draaiende. Maar qua kennisstand van de gemiddelde inwoner, is het terug naar de Middeleeuwen, waar de periode waarin Mohammed leefde, als de meest volmaakte periode wordt gezien. In dit licht is "zestig jaar" zeer coulant en optimistisch ingeschat.

Toen de militair dit alles onder ogen zag, was zijn voorlopige bevinding dat er geen oplossing is om voorwaarts te kunnen. Het was dus "wachten op de Derde Wereldoorlog" en van daaruit op een feniks die oprijst uit de as.

Arbeidsethos

Het punt is dat je niet zomaar een arbeidsethos kunt herstellen. Denk maar aan mijnex-vriendin. Die had, of heeft nog steeds, dat weet ik niet, een bakkerijbaantje. Zij zei: "Ik werk deeltijd en krijg een boel toeslagen en subsidies" Zij is dan een 'zielige' alleenstaande moeder, die op eigen initiatief gescheiden is. Uiteindelijk heeft ze van de staat een huisje gekregen dat ze zelf heeft opgeknapt.

Zij heeft herhaaldelijk benadrukt dat zij wel full time kan gaan werken, maar als ze dat doet, daar slechts honderd of maximaal tweehonderd euro aan overhoudt. Hierom houdt zij het bij deeltijd – dus vanwege al die toeslagen.

Stel nu dat wij, rechtse mensen, het morgen voor het zeggen krijgen en dingen gaan aanpassen. Het punt is dat wij gevormd zijn door een maatschappij die van toeslagen en subsidies aan elkaar hangt, en door het arbeidsethos en dagelijks ritme dat gangbaar is binnen zo'n maatschappij.

Dus zelfs wij, die evident de tekortkomingen zien van een overdadige overheidsbemoeienis, en wij die vaststellen dat de gezonde werklust is kapotgemaakt door tal van perverse incentives – zelfs wij zouden niet direct kunnen terugkeren naar een betere en gezondere maatschappij, omdat ook wij getekend en veranderd zijn hierdoor.

Dit alles raakt aan de toebedeling van geld. Als jij weet: "ik ga nu werken en van mijn geld wordt iets nuttigs gedaan" – zeker als je dat geld zelf mag uitgeven, dan heb je een gezonde reden om te gaan werken. Maar als je tevoren weet dat veel van je werk wordt uitgedrukt in belastingen en subsidie voor onzinnige projecten, dan heb je al minder zin om daaraan te beginnen.

Hier moeten we nog bij optellen – een gemiddeld lager IQ (dan de oorspronkelijke bevolking) dat is binnengehaald met de ruimhartige immigratie, en jongeren die mede door de opkomst van AI, basale vaardigheden verliezen, zoals bijvoorbeeld tekenen. Het zal me niets verbazen als over achttien jaar niemand dat meer kan, omdat AI dergelijke kwaliteiten van motoriek en inbeeldingskracht aan het overnemen is.

De staat van verval is kortom zó alomvattend: zie eerst maar eens die demografische veranderingen terug te draaien. Dit raakt weer aan de vergrijzing en zo hebben we de circumambulatatie van de problemen voltooid, omdat we zijn teruggekeerd bij het initiële punt: dat de generatie die er nu aankomt, er niet op is toegerust om het huidige niveau van complexiteit, overeind te houden.

Het is kortom géén kwestie meer van “Oh, laten we even wat zaken hervormen, wat bijsturen.” En zélf s niet van “laten we nu een staatsgreep plegen – dan lossen we alle problemen op”. Het is echt – zoals de militair al prognosticeerde – een kwestie van een totale *board wipe*, en vanuit de as iets nieuws bouwen.

We moeten hier nog melding maken van de opkomst van China, die via een omweg overall inkomt en onze economische infrastructuur op een vitaal niveau penetreert. De afvalverwerking in Duiven, om wat te noemen, is al bijvoorbeeld jaren in Chinese handen. Het onttrekken van grondstoffen uit afval, is dus ook al gecompromitteerd.

Naar mate ons verval dus accelereert, zullen buitenlandse machten zich dieper in onze essentiële infrastructuur mengen. Wat opnieuw tot de kernvraag leidt, *aan wie* die wens tot behoud van het huidige precies ten goede komt. Zoals gezegd spelen wed us op een *death clock*, en de vraag is niet meer “welke kant willen we het spel nu op sturen” – de vraag is alleen nog: hoe kan ik het de speler die mij mijn toekomst heeft ontnomen en die mijn spelplezier heeft bedorven, hoe kan ik het diegene *zo zuur mogelijk* maken? We moeten dus nu de land destruction uit de kast gaan halen.

[1] Zie:

<https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/statistische-trends/2022/vertrouwen-in-medemens-en-instituties-voor-en-tijdens-de-pandemie/1-inleiding> en:

[https://www.nieuwsvandedag.nl/nieuws/maatschappij/artikelen/nederland-glijdt-af-van-een-high-naar-een-low-trust-samenleving\(21/1/2026\)](https://www.nieuwsvandedag.nl/nieuws/maatschappij/artikelen/nederland-glijdt-af-van-een-high-naar-een-low-trust-samenleving(21/1/2026)).

[2]

[https://trends.knack.be/nieuws/macro-economie-beleid/kwaliteitskaalslag-in-nederlands-onderwijs-vertoot-gelijkenissen-met-vlaanderen/\(21/1/2026\)](https://trends.knack.be/nieuws/macro-economie-beleid/kwaliteitskaalslag-in-nederlands-onderwijs-vertoot-gelijkenissen-met-vlaanderen/(21/1/2026)).

[3] Sid Lukkassen, Paul Cliteur, e.a. *Cultuurmarxisme: Gold Edition* (Aspekt, 2021).

De val van Nederland (update!)

LIEVE ALLEMAAL! – als bewijs dat ik met het schrijven ben gestart, stuur ik u hier alvast dit deel van de tekst – *enjoy! (soms vallen er spaties weg tussen de woorden maar dat ligt aan het tekstblok format van VoorDeKunst – in het bronbestand is dat niet zo)*

p.s. verdere steun kan AUB worden gegeven via BackMe: <https://sidlukkassen.backme.org>
– veel dank!!!

De Val van Nederland – onafwendbaar?

If you try to do the good thing, but you do it in the wrong location, you will still contribute more to evil than to good.

Dit artikel is deel van een crowdfundingproject: in december 2025 werd 4.000 euro opgehaald voor een tweedelige artikelserie. Het eerste betreft de val van Nederland – het tweededeel is een herevaluatie van liberalisme. Voor een uitvoerige inkadering van beide projecten, nodig ik u uit de projectomschrijving te lezen op VoorDeKunst.[1]

Het project begon ermee dat steeds meer mensen bij mij aankloppen, zoals ik dat heb toegelicht op X.[2] Zij vragen mij: “Sid, is Europa nog te redden?” Op X antwoordde ik dat “iedereen bij deze een super wijze raad krijgt van mij: Europa is fucked – verlaat Europa.”

Een woord over de exodus

Over die exodus, die hier wordt aangekondigd, valt natuurlijk ook veel te zeggen. Strikt genomen valt dat buiten het bestek van dit specifieke artikel, en buiten de onderzoeksoopdracht zoals deze vastligt in de omschreven crowdfunding. Ik zeg erslechts over dat *het volk belangrijker is dan de grond*. [3] En dat mijn boek *Wees Afgrondelijk* (2022) passages bevat die een aanknopingspunt bieden.

Daarin staat onder meer dat een Syriër die een machinegeweer nest van Islamitische Staat bestormt, sociale, financiële en morele ondersteuning krijgt van zijn samenleving. Wie in West-Europa probeert te doen wat goed is voor zijn volk, heeft letterlijk *alles* tegen: je zult worden geïsoleerd, geridiculiseerd, je bankrekening zal worden gecancelled. Potentiële partners zullen je wegzetten als “seksueel gefrustreerde incel”. Je zult worden weggezet als “geradicaliseerd” en hierna worden uitgesloten en bestempeld als “extremist” en “terrorist”. Een adempauze krijg je pas zodra je een politieke functie bemachtigt waarmee je in ieder geval in je levensonderhoud kunt voorzien.

Het woord “bemachtigt” kan hier beter worden vervangen door “gegrond worden”. Zoals ook uiteengezet in mijn proefschrift, *De Democratie en haar Media* (2017), ligt in verkiezingen de macht *niet* bij het volk, maar bij degene die de lijsten van de partijen samenstelt en de volgorde bepaalt van de verkiesbare kandidaten. Dit is een proces dat

niets met volkssoevereiniteit van doen heeft en *alles* met likken, stroop smeren – kortom, niet met principes en integriteit als karakterkenmerk, maar je moet sociaal glijmiddel hebben en plooibaar zijn. Glad en glibberig zoals een hofhermafrodit.[4]

En het bestaan van dergelijke oppositiepartijen zal door de geheime diensten en andere instituties slechts worden gedoogd zolang je op cruciale punten meebuigt met de macht. Fleur Agema heeft dit met zoveel woorden ook toegegeven in haar rol als minister, dat zij “gehouden is aan instructies vanuit de NAVO en NCTV.”[5] Bij FvD is men dan weer bang dat de partij verboden wordt als men er te hard in gaat. Zoals wanneer er wordt gesproken over “tribunalen” en als openlijk wordt benoemd dat het volk direct aan zet is wanneer leden van het Kabinet zich onttrekken aan Kamervragen.[6] Men wordt onderdeel van de *ventielfunctie*: zelfs de onvrede die het systeem opwekt, wordt op zo’n wijze gekanaliseerd dat de oppositie langzaam maar zeker zijn doorbijkraft verliest.

Mijn promotor, Jean-Pierre Wils, zei het ooit ongeveer als volgt:

Het systeem is zó onontwikkbaar en allesdoordringend, dat de kritiek zich in de vorm voegt van een niet-gewenste affirmatie van dat wat het bekritiseert en bestrijdt.

Die zin is altijd blijven hangen en sindsdien kan ik de werkelijkheid niet meer anders zien dan in dat licht. Dat is ook het mooie aan Paraguay: hier is het systeem zwak, waardoor de conatus van de individuele mens – zijn wil om het leven in te richten op een manier die bij hem past, door scheppend handelen – meer ruimte heeft om zich te manifesteren. Dat kán in Nederland niet, want daar is alles al ingeperkt en dichtgebureaucratiseerd, met een laag Mass Surveillance er bovenop (zie Sleepwet, en het Referendum over de Sleepwet).[7] We komen op de ‘Lone Wolf’ en ‘Het Groene Eiland’ – maar dit alles valt zoals gezegd buiten de bandbreedte van dit project.[8]

De uitdagingen voor Nederland

In dat bericht op X, waarnaar ik verwees in de opening, meldde ik dat de generatie die er nu aankomt, basale technische vaardigheden ontbeert. Een telefoongesprek is dikwijls al te eng en te indringend. Door corona was het onderwijs flut. Per jong persoon moeten ze 3 of 4 bejaarden op hun nek dragen. Laat staan geavanceerde technologieën als high filtration systems en atoomonderzeeërs gaande houden.

Dit probleem is des te erger, doordat de Nederlandse samenleving vergrijsst, en het dus belangrijk is om jongeren goed toe voor te bereiden op de enorme maatschappelijke en economische verantwoordelijkheid die zij zullen dragen. Tijdens de pandemie werd ervoor gekozen om de prioriteit te leggen op het beschermen van de oude, qua gezondheid meer fragiele groep, wat ten koste ging van de sociale en educatieve ontplooiing van de jongeren. Dit is in een vergrijzende samenleving min of meer

onvermijdelijk, gezien het oudere segment meer geld heeft en ook qua verkiezingen meer gewicht in de schaal legt.

Jongeren ontvingen 'onderwijs' via videocalls – zij speelden Fortnite and Minecraft terwijl docenten op een scherm iets pruttelden over de stelling van Pythagoras. Uitgaan was ook moeilijk, waardoor de sociale ontwikkeling van veel jonge mensen haperde. Allemaal niet bevorderlijk voor de sociaaleconomische slagkracht van deze groep.

Andere problemen waarmee Nederland worstelt zijn het cultureel moeilijk integreren van moslims –qua gastarbeiders hebben we het immers nog altijd over specifiek Turken en Marokkanen, gezien hun islamitische inbedding. Terwijl gastarbeiders ook Grieken, Italianen en Spanjaarden waren, ook niet bepaald gerekruteerd uit de hoogflorerende sociaal-economische maatschappelijke segmenten; toch hoort niemand daar ooit meer wat over. Wat de stelling bewijst dat een influx van moslims destabiliserend werkt.

Mocht iemand nu zeggen: "Maar die gastarbeiders uit Spanje, Italië en Griekenland – de reden dat je daar niets meer over hoort, is omdat die zijn teruggegaan." Dan is mijn reactie dat er dus kennelijk politieke motieven waren om specifiek het moslimsegment van de gastarbeiders hier te houden. Dit is omdat Nieuw Links dit nodig had als kiezersdoelgroep, en om hun narratief van de 'Ander', die gekoloniseerd zou worden door foute Westerse machten, blijvend te kunnen voeden met een verhaal van slachtofferschap en economische uitbuiting. De arbeiders zelf hadden het te goed gekregen en hun links-revolutionaire potentieel was afgekocht met goedkope wegwerpproducten uit China.

Sowieso waren die gastarbeiders er maar een paar duizend, en inmiddels heeft Nederland te maken met honderdduizenden Turken en Marokkanen, aangevuld met andere moslimgroepen. Deze getalsmatige verschuiving moet je dus niet verklaren vanuit gastarbeid (dat is eerder een afleidingsverhaaltje geworden), maar heeft te maken met culturele verdragen die Europese landen met islamitische staten hebben gesloten tijdens de oliecrisis in 1973. Waar West-Europese landen vandaag onder zuchten, is de cultureel-demografische uitwerking daarvan. Oost-Europese landen bleven gespaard van deze cultuurpolitiek, omdat ze werden afgeschermd door het IJzeren Gordijn van de Sovjetunie.

Wat betreft de uitdagingen waar Nederland voor staat, moeten we het nog hebben over voedselonveiligheid en energieonzekerheid. Oorlogen rond Oekraïne en Israël waarbij Europa min of meer alleen staat, want relaties met Rusland, Turkije en Iran zijn verzuurd. En de VS kan maar zo alle aandacht voor Europa verliezen wegens Taiwan, Venezuela of interne strijd tussen links en rechts met staten die afsplitsing overwegen.

Europa boert echt enorm hard achteruit en de meeste mensen in het 'publiek debat' zijn omringd door types met overheidsbaantjes die hun salaris direct uit de geldprinter vande ECB trekken. Die zijn de laatsten die het gaan voelen en daarom de meestslechte raadgevers.

En dan heb je Centraal- & Oost-Europa. Die nu dwars liggen maar zij gaan uiteindelijk de knie buigen want voor hen is de keuze: Brussel óf Moskou. En dan wordt 't toch de regenboogvlag van Brussel.

Het gesprek met de militair

De militair, waarmee ik in gesprek raakte over dit alles, zoals ook is terug te lezen in de omschrijving van het crowdfundingproject, onderstreepte het "pittige" karakter van de zojuist gestipuleerde uiteenzetting. Zijn directe reactie was om te vragen of "de mensen die jou vragen of Nederland nog te redden valt, nu zelf echt niet door hebben waar we de komende jaren op af stevenen."

Mijn inschatting –die tevens verklaart waarom dit project succesvol is gefinancierd – is dat ze het door hebben maar niet over de interne moed beschikking om hun intuïties onder ogen te zien. Zodoende moet de harde waarheid van 'buitenaf' komen. En dus vragen ze 'raad' die eigenlijk geen raad is.

De militair antwoordde dat dit een lastige en niet-strijdvaardige doelgroep is. Waarop ik stelde dat in Nederland bijna niemand strijdvaardig is: iedereen die een hypotheek heeft, een uitkering ontvangt of voor de overheid werkt, kun je almeteen van die lijst afstrepen. En hoewel er in het leger andere geluidenklinken, zijn er generaals en hoge officieren die allemaal nog te goed profiteren van de huidige systeemstructuur.

Bij het overwegen van dergelijke plannen, moeten we in gedachten houden wat Jeroen Pols al tweejaar geleden zei: "Als mensen wakker zouden worden, dan *waarom nu?* En niet al tijdens corona of nog verder terug?" Wat willen we hierin allemaal meewegen? Het afschaffen van het Raadgevend Referendum; het erdoor heen rammen van de Sleepwet; het afwijzen van de Europese Grondwet en dit via een salamtactiek alsnog gecompartmentaliseerd doorvoeren. Dan had je nog de Turkenrellen in 2017; het collectiviseren van schulden via het monetaire beleid van de Europese Unie; de moord op Pim Fortuyn...

Hoe realistisch is opstand en verzet?

We willen maar zeggen: er zijn al zóveel 'grote ontwakingsmomenten' geweest ener heeft geen ontwaking plaatsgevonden in enige collectieve vorm. Individuele soldaten zijn

wellicht strijdbereid – maar ook zij zullen zich afvragen waarvoor ze precies op de bres gaan.

Het is namelijk zo dat de gemiddelde soldaat en politieagent, zeker als ze een beetje rechts/conservatief/nationalistisch zijn, wel degelijk aanvoelt dat Nederland qua cultuurkarakter ten negatieve sterk verandert. Tekenend zijn de recente uitspraken van Marco Kroon over 'woke' en 'islamisering'.^[8.5] Het is duidelijk dat Nederland, onder de globalistisch-technocratische koers die de maatschappelijke instituties voeren, geen toekomst biedt aan dit type mens.

Met anderewoorden: Mark Rutte wil masculiene, vleesetende mannen met veel testosteron omin Oekraïne in de loopgraven te gaan liggen, maar de hele maatschappelijke orde is erop gericht om dit type mannen te demoniseren. En ook qua demografie, als je kijkt waar vrouwen tegenwoordig mannen op selecteren – wat weer te maken heeft met gefeminiseerde HR-wervingsprocedures en de enorme aanwezigheid van de overheid in de economie – heeft Nederland domweg geen aanwas om dit type mannen te blijven bijfokken.

Dit soort mannen – waar we het in een koerswijziging om maar niet te zeggen 'opstand' van moeten hebben, begrijpt dus duidelijk dat ze op een doodlopend spoor zitten, qua maatschappelijke validatie, erkenning en waardering. En als ze het niet cognitief begrijpen, dan voelen ze het gevoelsmatig aan.

Tegelijk, echter, wordt er niet echt een alternatief in het vooruitzicht gesteld – hier komen we op wat Georges Sorel omschrijft als 'Mythe' – wat dan lonkt achter de horizon indien het huidige bestel ten val wordt gebracht.^[9] Waar zouden we precies voor moeten vechten? Wilders en Baudet hebben dat niet helder op de korrel weten te zetten. Punt is namelijk dat 'nieuwrechts' als maatschappelijke beweging, werftuit mensen die zelf ook zijn opgegroeid binnen de (decadente) postindustriële, postmoderne samenleving – die hierdoor gevormd zijn en zelf ook niet buiten die kaders denken en bewegen.

De gemiddelde ordehandhaver van het rechts-masculiene type voelt dus de kutheid van de huidige maatschappelijke orde, snapt dat het voor hen persoonlijk een sterfhuisconstructie is, maar het ontbreekt aan een alternatief, een mobiliserend mythos, om zich rond te verenigen. Zodoende is er geen bereidheid om risico te nemen.

Mocht er inderdaad een opstand uitbreken van Nederlanders, dan zal de doorsnee soldaat of handhaver van de ordedienst zich waarschijnlijk op de achtergrond houden. Het deel van de politie en het leger dat sympathiseert met de analyses die hier tot dusver uiteengezet zijn, heeft niet het inlichtingennetwerk of de collectieve coördinatie om een systemische verandering in gang te zetten met doorwerkingskracht.

When all is said and done – generaals en hoge officieren, die eigenlijk aan zet zijn in dergelijke 'uitzonderingstoestanden' c.q. decisionistische momenten, komen terecht op hun machtige posities, juist omdat zij worden gekneed en gedrild om gehoorzaam te zijn aan de bestaande machtsverhoudingen en de daarin embedded ideologie.

Het geweld dat gaat komen

Zo intuïtief voel ik aan dat er op den duur wel grootschalige gewelddadigheden gaan plaatsvinden in Nederland – de middenklasse verdampt, mensen met innovatiekracht vertrekken naar het buitenland; wat achterblijft zijn laagmobielen met veel te weinig woonruimte in overcrowded cities: zij bevinden zich in een snelkookpan van opgedrongen cultuurveranderingen binnen een gefaalde en tribale multiculturaliteit. Deze uitbarstingen zullen echter een spontaan en ongecontroleerd karakter hebben.

Het geweld zal een uitbarsting zijn van pure frustratie en wanhoop. En tegen de tijd dat dit gebeurt, zal het niet meer mogelijk zijn om dit om te buigen in een constructieve, productieve richting. Het wordt een pure afrekening: een pure chaotische lynchpartij.

Hoe komt dit nu? Omdat iedereen die koppie-koppie heeft, op dat moment al voor zichzelf zal hebben gekozen. Wat overblijft is kansarm volk. Alles wat vereist is om nog iets te maken van de landbouw en de transportsector brokkelt elk jaar verder af.[10] De technologische voorsprong en het arbeidsethos die zó goed waren voor de Nederlandse economie, zijn veranderd in een te zwak fundament om nog op te bouwen.

[1]

<https://www.voordekunst.nl/projecten/20451-de-val-van-nederland-onafwendbaar>(19/1/2026).

[2] https://x.com/Sid_Lukkassen/status/1991562609418727498(19/1/2026).

[3] Bekijk mijn analyse van het leven in Paraguay:

<https://www.youtube.com/watch?v=lePVeBOiBQs>(19/1/2025).

[4] Zie hoe Peter Lamberts dit archetype omschrijft in zijn bespreking van *Levenslust en Doodsdrift* (2017): <https://www.civismundi.nl/index.php?p=artikel&aid=3733> (19/1/2026).

[5] <https://www.youtube.com/watch?v=qmugiKUkhG8> (19/1/2026).

[6] <https://www.youtube.com/watch?v=g8wTIEmgqyo> (19/1/2026).

[7] Zie:

<https://www.ad.nl/politiek/felle-kritiek-op-ollongren-rapport-sleepwet-te-lang-achtergehouden~ad75ff30/en> zie:

[https://www.bnr.nl/nieuws/politiek/10354423/ollongren-hield-rapport-over-sleepwet-achter\(19/1/2026\)](https://www.bnr.nl/nieuws/politiek/10354423/ollongren-hield-rapport-over-sleepwet-achter(19/1/2026)).

[8] Lees in dat geval beter *Huis van de Muze* (2024), bijvoorbeeld hier te bestellen:

<https://www.bol.com/nl/nl/p/huis-van-de-muze/9300000173230915/>

[8.5]

[https://panorama.nl/artikel/641737/oud-commando-en-oorlogsheld-marco-kroon-ik-denk-dat-europa-over-50-jaar-overwegend-islamitisch-is#:~:text=Mensen%20willen%20niet%20discrimineren%2C%20maar,oproepen%20en%20een%20geloofsoorlog%20beginnen.\(19/1/2026\)](https://panorama.nl/artikel/641737/oud-commando-en-oorlogsheld-marco-kroon-ik-denk-dat-europa-over-50-jaar-overwegend-islamitisch-is#:~:text=Mensen%20willen%20niet%20discrimineren%2C%20maar,oproepen%20en%20een%20geloofsoorlog%20beginnen.(19/1/2026)).

[9] Sids Elsfest toespraak: De Mythe als Kompas:

[https://www.youtube.com/watch?v=TaiCPa4BXdO&t=102s\(19/1/2025\)](https://www.youtube.com/watch?v=TaiCPa4BXdO&t=102s(19/1/2025)).

[10]

[https://denieuwezuij.nl/het-stikstof-debat-pros-en-contras-over-de-noodwet/\(19/1/2026\)](https://denieuwezuij.nl/het-stikstof-debat-pros-en-contras-over-de-noodwet/(19/1/2026)).